

Sogneforstanderskab sjældent, saa at sige aldrig Tale om at protocollere under Forhandlingernes Gang; det er Beslutningen, hvortil man kommer, der bliver at protocollere, ikke selve Forhandlingerne. — Indbringingsforlaget under Nr. 54 er blevet fraraadet af Udvalget. Det forekommer imidlertid mig, at der dog kan siges Afstilligt til Forsvar for det. Naar man efterseer Bestemmelserne i Udvalgets Forslag, saa forekommer det mig, at det kun er Formanden, som kan sammenkalde Forstanderskabet; han skal sammenkalde det, naar Halvdelen af Medlemmerne forlanger det. Men sæt nu, at Formandens Forsald er af den Natur, at han ikke kan sammenkalde det, f. Ex. at han er død, hvad saa? Saa maa det sammentræde paa egen Haand, det maa altsaa samles paa en ikke fuldstændig lovlig Maade. Dette er imidlertid kun en formel Betænkelighed; jeg troer, at Sogneforstanderskabets Medlemmer nok vilde finde paa at stikke sig sammen, uden at der just behøves en saadan Opfordring dertil fra selve Formanden, naar dennes Forsald er af en saadan Natur, at han ikke kan sammenkalde det. Men det forekommer mig, at der er endnu en Forskjel paa, om Næstformanden vælges, naar der haves ydeligt Brug for ham, eller om han vælges for overhovedet at haves til Brug ved given Leilighed, og det er den, at i første Tilfælde kommer Formanden aabenbart ikke til at udøve nogen Indflydelse paa Valget af Næstformanden. Forøvrigt maa jeg fuldstændigt erkjende Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at man ikke har nogen Garanti for, at jo Næstformanden ogsaa kan være forhindret paa samme Tid som Formanden, og da staaer man ganske vist ligeoverfor de samme Vanskeligheder, som jeg nys berørte. — Jeg kan ikke ansee det for heldigt, at en mindre Deel af Sogneforstanderskabet end Halvdelen skulde kunne fremtvinge et Sogneforstanderskabsmøde; jeg troer, at en saadan Tvang imod Formanden kun bør anvendes i ganske specielle Tilfælde, og det forekommer mig, at naar der er en virkelig Nødvendighed tilstede for, at Sogneforstanderskabet samles, skøndt Formanden ikke vil tage Initiativet dertil, kan det ikke være vanskeligt at faae Halvdelen af Medlem-

merne til at gaae ind derpaa; det er jo dog kun Halvdelen af Medlemmerne, der kan tage en Beslutning, efterat Sogneforstanderskabet er blevet samlet. — Det ærede Udvalg har i den nye § 14 foreslaaet, at ved Afstemninger i Sogneforstanderskabet skal ingen Beslutning kunne tages, naar ikke ibetmindste Halvdelen af Medlemmerne er tilstede. Ligesaalidt som jeg vilde hævde Borgermesteren en afgjørende Stemme i Tilfælde af Stemmelighed, ligesaalidt skal jeg gjøre Forsøg paa at ville hævde Sogneforstanderskabets Formand en saadan afgjørende Stemme; men jeg maa her, ligesom dengang, henvise til, at det i mine Tanker er nødvendigt at træffe en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholde sig, naar en gyldig Beslutning ikke kan frembringes, fordi Stemmetallet stiller sig lige. Det er vistnok saa, at i Sogneforstanderskabet er Medlemsantallet ulige; men, fordi dette er Tilfældet, er der Intet til Hinder for, at kun et lige Antal møder. Hvor der er Spørgsmaal om at træffe Beslutning om en Foranstaltning, som interesserer Communen, er jeg enig med den ærede Ordfører i, hvad han under den anden Sags Behandling udtalte, nemlig, at Sogneforstanderskabet nok kom til Enighed, eller at i alt Fald over Halvdelen af Medlemmerne vil kunne slutte sig sammen om en Beslutning; men det kan ganske vist ogsaa tænkes, at et Sogneforstanderskab kan benytte denne Vej til at undbrage sig sin Forpligtelse til at tage en Beslutning. Naar f. Ex. et Sogneforstanderskab har undladt Noget, som der efter Lovgivningen paahvilede det, kan det ganske vist gennem den overordnede Autoritet paalægges det at tage en Beslutning, og, dersom det ikke gjør det, saa kan der paalægges det et Ansvar; men i det Tilfælde, at Beslutningen ikke kan tages, fordi Stemmerne stille sig lige og vedblivende stille sig lige, seer jeg ikke, hvorledes man vil kunne fremtvinge en Beslutning, eller paa hvem Ansvaret skal lægges, thi der er da aabenbart ikke nogen Mulighed for at faae nogen Beslutning (Ordføreren: Dette er ogsaa en Beslutning!) Saa den ærede Ordfører siger, at det er en Beslutning, men det er dog meget tvivlsomt; jeg seer, som sagt, slet ikke, paa hvem man da skal lægge Ansvaret. Det forekommer mig derfor,